

Met kerstmis de hemel bestormen

Met kerst zingen we `vrede op aarde aan alle mensen.` Maar hoe valt die tekst in tijden van oorlogen? Deze maken duidelijk dat `vrede op aarde' geen kitscherig sfeertje betekent. Vrede is een taaie opgave.

De film 'The Proposition' gaat over een sheriff die eind 19de eeuw naar Australië wordt gestuurd. "Ik ga dit land beschaafd maken," zegt hij. Zijn vrouw Martha is uit Engeland met hem meegekomen, maar kan niet aarden in de wildernis. Ze probeert uit alle macht de herinnering aan het mooie Engeland warm te houden. Je ziet haar in de hitte een dorre kerstboom versieren. Je ziet hoe ze het huis inricht als een knus Brits huis. Hoe ze binnen de omheining van de tuin rozen in leven probeert te houden. Rozen groeien slecht in de woestijn, maar ze geeft het niet op. Ze verzorgt ze en steeds als er een zandstorm heeft geraasd, stoft ze ze weer af, tegen beter weten in. De sheriff en zijn vrouw staan er alleen voor, en de film loopt uiteindelijk slecht voor hen af.

Het is frustrerend om hemelbestormer te willen zijn. Om idealen/ambities te hebben. Want in deze wereld verliezen de rozen het vaak van het stof. Verliezen beschaafde mensen van brutale. Ik denk dat Kerstmis wel iets te zeggen heeft over dat bestormen van de hemel. De kerkvader Irenaeus zei: Gods heiligheid is niet te vergelijken met het schoongeveegde rozenperkje midden in de woestijn." Met Kerst vieren we de menswording. Dat is het gebeuren waarbij het Woord van God vlees wordt. Zo dachten veel mensen vroeger: Gods heiligheid is te kostbaar om door ons bevuilt te worden. Het is zoals de zuiverheid van die rozen: die moet je niet met stof en vuil in aanraking laten komen. Want stof en vuil zijn besmettelijk. Zo niet Irenaeus. Hij leerde van het kerstverhaal dat Gods heiligheid niet is wat wij denken. Waar in het dagelijkse leven het stof en het vuil het onmiddellijk van de schoonheid van de rozen winnen, blijkt het bij God andersom te werken. Alles wat God aanraakt wordt schoon. Het beeld wordt omgedraaid: niet stof en vuil, maar Gods heiligheid is besmettelijk.

Kerstmis houdt voor mij een opdracht in om géén hemelbestormer te zijn, althans niet als dat betekent dat ik wil ontsnappen aan het stof van deze aarde. Want als God zijn tentharingen onlosmakelijk aan onze aarde heeft bevestigd, wie zijn wij dan om ons van deze aarde te ontdoen?

Voor mij is de opdracht van Kerstmis: dat ik mijn ambities en idealen inzet t.b.v. vrede. Zien wat er te zien valt, meereizen met wie ik tegenkom, en als er een zandstorm opsteekt gewoon verder gaan, op de tast. Maar altijd met Jezus aan mijn zijde.

Mede namens mijn collega's van het pastoraal team en de leden van het parochiebestuur wens ik u een zelig kerstfeest toe en de moed en kracht hemelbestormer te blijven/worden t.b.v onze aarde en ons door Gods besmettelijkheid te laten inspireren.

Pastor Hans.

